

сводъ. . . Мъртвешки животъ. . . Само гладната лисица раздира гладката постелка.

Окото се радва на хубавата гледка, но ухото скърби отъ голѣмата тишина. . .

Несполучливи лѣкарства.

Веднажъ единъ старъ вълкъ се прѣхвърлил въ кошарата на овчаря и му одушилъ нѣколко овце. Послѣ грабналъ най-младата отъ тѣхъ и хукналъ съ нея да бѣга къмъ гората. Но за нещастие, тъкмо когато прѣска чалъ плета, насрѣща му се изпрѣчилъ овчарьтъ съ гегата въ рѣка и пищови на поясъ. Ударилъ го по главата, съ гегата и той се търкулил пакъ въ кошарата. Оставилъ овцата и потърсилъ друго мѣсто за бѣгане. Дордѣ свари да прѣскочи оградата, овчарьтъ гръмналъ слѣдъ него и нѣколко сачми пронизали кожата му. Макаръ и раненъ той пакъ сполучилъ да избѣга въ гората.

Раната въ главата и сачмитѣ въ месата не му давали мира: Разпѣшкалъ се, разохкалъ се кумчо вълчо и трѣгналъ да дири лѣкаръ да го излѣкува. Най-послѣ намѣрилъ гризливия хомякъ и му се помолилъ да го прѣгледа внимателно. Хомякътъ го поканилъ учтиво въ кѣщичката си и почналъ да го разпитва за болестъта му.